

holdent anvendt efter sin oprindelige Bestemmelse, og naar det saa er kommet dertil, at Universitetsformuen ikke længere kan strække til for det aarlige Behov, men der behøves et aarligt Tilskud, kan jeg ikke forstaa, hvorfor vi skulde — jeg kan gjerne bruge det Udtryk — opretholde ligesom en Stat i Staten. Man er jo dog i andre Retninger kommen ind paa ikke at opretholde dette Princip, f. Ex. med Hensyn til den polytekniske Lærestalt, Seminariefonden, den grønlandste Mission, og der er maasse flere, som jeg ikke i Diebliffet erindrer. Den anden Bemærkning, jeg gjerne vilde gjøre til, hvad det ærede Medlem sagde, er følgende. Naar jeg nævnte, at Sagen er saa forunderlig lille, saa spurgte det ærede Medlem mig: Naar Sagen er saa forunderlig lille, hvorfor saa fremdeles gjøre nogen Modstand mod den? Jeg maa dertil henlede Opmærksomheden paa, at naar jeg siger, at Sagen er saa forunderlig lille, er det i al sin Almindelighed. Med Hensyn til Realiteten af Sagen synes det mig, som jeg udviklede før, at være ganske ligegyldigt, enten Pengene tages af den ene eller den anden Klasse, da jo Hovedsagen er den, at de alligevel skulde bevilges af Rigsdagen; men den Grund, som jeg nævnte, og som jeg troede og tror er tilstede for, at man ønsker Universitetsformuen bevaret, er, at man har den Tanke, at naar Universitetet selv har en Formue, vil det ikke blive saa vanskeligt i Fremtiden at faae bevilget, hvad Universitetet behøver, hvad det kræver, naar det selv har det Forødnue. Man har den Formening — ialtfald er det rimeligt, maasse sandsynligt, at Udførelse have den Formening, — at der vil blive vist større Rørlighed overfor Universitetet, naar Udgifterne skulde udredes alene af Statskassen istedetfor af Midler, man selv har til Raadighed eller ialtfald disponible.

S. Pederfen: Af den Række af Hensstillinger, som Finantsudvalget har nedlagt i sin Betænkning, kan jeg tiltræde endel, men overfor adskillige af dem maa jeg tage et vist Forbehold, og naar jeg finder, at der ikke, som Sagen foreligger, er tilstrækkelig Anledning til at nævne alle disse, maa min Tavshed ikke betragtes som en Tilslutning til de Hensstillinger, jeg ikke omtaler. Jeg vil kun gjøre nogle Bemærkninger angaaende et Par Punkter, navnlig saadanne, hvor jeg slutter mig til Udvalgets Hensstillinger. Det ene angaar Træplantningen i Klitterne. Jeg har ikke tilstrækkeligt Kendskab til at skønne over, hvorvidt den stedfundne Negtelse med Hensyn til Plantningsanlægget paa Janø har været fuldt begrundet; men som

det maasse vil mindes, har jeg for nogle Aar tilbage gjort en Hensstilling til den høitæredede Indenrigsminister om at gaa lidt raskere tilværks med Bepantningen i Klitterne, navnlig efterat man er kommen ud over den saakaldte Forsøgsperiode. I dette Omstaaende er jeg bleven yderligere bestyrket ved en Erfaring, jeg har gjort i afvigte Sommer. Jeg har navnlig haft Leilighed til at se den Domæne, Staten eier i Hjørring Amt, den saakaldte Tversted-Plantage, som jeg aldrig før havde set, men kun hørt omtale. Jeg maa tilstaa, at naar jeg saae over dette Terrain med dets Beliggenhed umiddelbart ved Havet, naar jeg saae paa dette store Areal af nøgne Klitter, hvor der saa at sige ikke var en eneste Plantning, saa forekom det hele Foretagende mig saa lovende og tiltalende, at jeg syntes, at her var en Op-gabe, med hvilken man kunde gaa lidt raskere tilværks, end man hidtil har gjort, navnlig efter at man er naaet saa vidt, at Forsøgstiden kan betragtes som tilbagelagt. Det forekommer mig, at her er et Resultat, der taler for sig selv. Jeg tillader mig altsaa at støtte den Udtalelse, som i saa Henseende er fremkommen fra det ærede Finantsudvalg. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Præmier for Husmandslobber er det nok muligt, at der kan være noget Hensigtsmæssigt i, at man deler Landet i to Dele, naar man ikke har større Beløb at raade over, og det kan maasse være godt, at der kommer et Pusterum i Uddelingen af disse Præmier. Jeg skal ikke gjøre nogen Indvending derimod. Jeg ønsker kun at gjøre en Hensstilling til den ærede Minister, om det ikke maatte være nødvendigt eller rigtigt, at der blev udarbejdet en Slags Instrux eller Veiledning for Landboforeningerne eller for dem, der ellers skulde forestaa Uddelingen, en Veiledning, som noget bestemtere afmærkede Grænserne eller Betingelserne for at komme i Betragtning. Jeg har ogsaa i dette Forhold haft en jærlig Leilighed til at se adskilligt i en videre Kreds i afvigte Sommer. Naar jeg tænker tilbage paa den Tid, da denne Bevilling først blev given paa Finantsloven, saa var, saavidt min Husommelse strækker til, Forudsætningen dengang, at man vilde hjælpe smaa Agerbrug, at man navnlig vilde hjælpe Folk med smaa Jordlobber, Lobber af en saadan Størrelse, at de kunde væsentlig bidrage til, om ikke fuldstændig afgive Familjens Underhold, medens de paa Grund af den daarlige Behandling, der blive dem til Del, ikke ere istand dertil. Man vilde vække Manden til større Omhu for Dyrkningen af hans Jord, for at den kunde væsentlig bidrage til hans Familjens Existens. Er denne Betragt-